

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG WEST-VLAANDEREN, AFDELING
BRUGGE, SECTIE CORRECTIONELE RECHTBANK, 17 MEI 2017, 7DE KAMER**

Notitienummer parket: BG37.L8.494-16-MM

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie;

bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter zitting van 19.04.2017:

DH. H. . geboren op (...) wonende te (...);

met een vordering zoals gesteld in de nota neergelegd ter zitting van 19.04.2017, gericht tegen de beklaagden;

vertegenwoordigd door meester S. B., advocaat te (...) loco meester J. P., advocaat te (...);

Tegen:

1. **F. Z.**, geboren te (...) op (...), vreemdeling van Chinese nationaliteit, wonende te (...);

bijgestaan door meester E. E. advocaat te (...) loco meester K. V., advocaat te (...);

2. **C. Y.**, geboren te (...) op (...), wonende te (...);

bijgestaan door meester F. S., advocaat te (...);

Beklaagd van:

DE EERSTE EN DE TWEEDE

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, om, door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt, om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van de feiten rechtstreeks te hebben uitgelokt,

A.

Bij inbreuk op de artikelen 66 en 433 quinquies §§1, 1* en 2 van het Strafwetboek, het misdrijf mensenhandel gepleegd te hebben, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over het

slachtoffer, met als doel de uitbuiting van prostitutie, of andere vormen van seksuele uitbuiting, waarbij haar toestemming van geen belang was, met name ten aanzien van **DH. H., Q. X., Q. L. en H. S.,**

Te Middelkerke en Oostende op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 5 december 2015 tot en met 24 februari 2016

B.

Bij inbreuk op de artikelen 66, 433 quinquies §1,1* en §§2 en 4,433 septies lid 1,2* en lid 2 en 433 novies lid 1 van het Strafwetboek, het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd,' zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon,' de wisseling of de overdracht van de controle over het slachtoffer, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, waarbij haar toestemming van geen belang was, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van haar onwettige of precaire administratieve toestand, haar precaire sociale toestand, haar leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met name ten aanzien van **DH. H., Q. X., Q. L. en H. S.,**

Te Middelkerke en Oostende op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 5 december 2015 tot en met 24 februari 2016,

C.

Bij inbreuk op de artikelen 66, 380 §1,1" en 382 §§ 1 en 4 van het Strafwetboek ten einde eens anders driften te voldoen, een meerderjarige, zelfs met zijn toestemming, te hebben aangeworven, meegenomen, weggebracht of bij zich gehouden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie, met name ten aanzien van **DH. H., Q. X., Q. L. en H. S.,**

Te Middelkerke en Oostende op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 5 december 2015 tot en met 24 februari 2016,

D.

Bij inbreuk op de artikelen 66, 380 §1.2° en 382 §§ 1 en 4 van het Strafwetboek, een huis van ontucht of prostitutie te hebben gehouden,

Te Middelkerke en Oostende op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 5 december 2015 tot en met 24 februari 2016.

E.

Bij inbreuk op de artikelen 51, 52, 66, 375 lid 1, 2 en 3, 378 lid 1, en 483 van het Strafwetboek, gepoogd te hebben de misdaad van verkrachting te plegen, zijnde elke daad van seksuele

penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon die daar niet in toestemt, wanneer met name de daad is opgedrongen door middel van geweld, dwang of list of mogelijk is gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamenlijk of een geestelijk gebrek van het slachtoffer, met name op **DH. H.**, waarbij het voornemen om de misdaad te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaken en alleen ten gevolge van omstandigheden van de wil van de dader onafhankelijk zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist,

Te Middelkerke op 17 februari 2016,

F.

Bij inbreuk op de artikelen 66, 373 lid 1, 374, 378 lid 1 en 483 van het Strafwetboek, aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging gepleegd te hebben op personen van het mannelijke of vrouwelijke geslacht, met name op **DH. H.**,

Te Middelkerke op 17 februari 2016,

G.

Bij inbreuk op de artikelen 66 en 434 van het Strafwetboek, zonder een bevel van het gestelde gezag en buiten de gevallen waarin de wet de aanhouding of de gevangenhouding van bijzondere personen toelaat of voorschrijft, iemand te hebben aangehouden of doen aanhouden, gevangen te hebben gehouden of doen gevangenhouden, met name **DH. H.**,

Te Middelkerke in de periode van 17 februari 2016 tot en met 21 februari 2016.

(Bij samenhang (artikel 155 Gerechtelijk Wetboek),

H.

Te Middelkerke en Oostende op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 5 december 2015 tot en met 24 februari 2016.

Door, als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, in strijd met de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, arbeid doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet is toegestaan of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België ten nadele van **DH. H., Q. X., Q. L. en H. S.** {artikel 175 §1,1° van het Sociaal Strafwetboek),

I.

Te Middelkerke en Oostende op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 5 december 2015 tot en met 24 februari 2016.

Door, als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, in strijd met de artikelen 4, 5, 6, 7, 8 en 9bis van het Koninklijk Besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, de gegevens vereist krachtens het voormelde Koninklijk Besluit van 5 november 2002 niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat ten nadele van **DH. H., Q. X., Q. L. en H. S.** (artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek),

Gezien de beschikking van de raadkamer van deze Rechtbank d.d. 05.10.2016.

Gelet op de dagvaardingen aan de beklaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op de vordering van de burgerlijke partij.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de eerste en tweede beklaagde in hun antwoorden en verdediging bijgestaan door hun respectievelijke raadsman.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

I. STRAFRECHTELIJK

1.1 Enkele feiten

1.1.1 De strafinformatie neemt een aanvang met het aanvankelijk proces-verbaal nr. BG37.L8.000494/2016 d.d. 3 februari 2016 waarbij de lokale politie Middelkerke aan de procureur des Konings te Brugge ter kennis bracht dat uit de hen aangeleverde informatie en verdere onderzoekverrichtingen was gebleken dat aan privé-prostitutie werd gedaan door verschillende niet geïdentificeerde Aziatische dames op twee adressen aan de kust, meer bepaald op het adres (...) en op het adres (...).

Deze appartementen werden bij twee immobiliënkantoren gehuurd door huidige eerste beklaagde, telkens met als opgegeven reden dat ze deze appartementen huurde voor familieleden die op bezoek kwamen vanuit China. Het vermoeden bestond evenwel dat beklaagden zich bezighielden met het plaatsen van mogelijk illegale Chinese dames in een prostitutienetwerk.

Buurtonderzoek leerde dat het op het adres (...) een komen en gaan was van mannen en door de buurtbewoners werd gesteld dat er aan prostitutie gedaan werd door Aziatische dames. In de gang was door de Chinese dames een aanwijzingsbord gehangen waarop de plaats van de lift werd aangeduid. Het appartement zou verhuurd worden door Immobiliënkantoor D. met kantoor te (...).

De politie kreeg eveneens kennis van twee advertenties op internet op prive-escort.be. De eerste d.d. 15 januari 2016 onder de naam 'L.' luidde als volgt: *'Hallo lieverdjes, 4 Chinese dames van 23 tot 35 willen je lekker verwennen. Body2body massage, pijpen, fijne sex. Dit in hun privé appartement te (...). Kom vlug, bet voor een afspraak. Tot weldra... vurige kusjes xxxx'*. Een tweede advertentie onder de naam 'S.' d.d. 16 januari 2016 luidde als volgt: *'Hallo lieverdjes. 4 knappe Chinese dames wachten op jou in hun appartement te (...). 7 op 7 van 10 a.m. tot 10 p.m. Dames van 25 tot 38 jaar. BODY2BODY massage. PZC, INTIEM met condoom. 1 uur = 120,00. ½ uur = 70 Euro. All night = 260 Euro. Bel vlug voor een afspraak: (...). Tot zo, vurige kusjes.'*

Het buurtonderzoek reveleerde verder dat het appartement gehuurd werd door huidige tweede beklagde en op de brievenbus van appartement 401 stelde men vast dat de naam 'L. F.' was aangebracht. De politie begaf zich naar immobiliënkantoor D. en aldaar vernam men dat het appartement aan de (...) sedert 1 januari 2016 gehuurd werd op jaarbasis. Het huurcontract stond op naam van eerste beklagde, de toenmalige echtgenote van tweede beklagde. Het was ook eerste beklagde die ter plaatse was gekomen om het contract af te sluiten. Eerste beklagde had te kennen gegeven dat het appartement niet gehuurd werd als vast verblijf, doch als verblijf voor familie wanneer die uit China op bezoek zouden komen. De huurprijs kwam op een totaal van 11.650,00 EUR, waarborg inbegrepen. Eerste beklagde had het voorschot van 2.850,00 EUR, de waarborg van 1.750,00 EUR en de eerste maand huur meteen cash betaald.

Na klachten van buurtbewoners bij het immobiliënkantoor dat het appartement werd gebruikt als bordeel was er vanuit het immobiliënkantoor actie ondernomen en was er beslist de huurovereenkomst eenzijdig te verbreken. De huurder werd hiervan verwittigd en ten laatste zondag 31 januari 2016 diende de sleutel van het appartement terug te worden bezorgd aan het immobiliënkantoor. Een kopie van het huurcontract werd aan de politie bezorgd en naderhand bleek de sleutel ook effectief terug binnengebracht.

Het exploitatieadres van de prostitutie bleek evenwel enkel te zijn verplaatst naar het (...). Nazicht aldaar op 1 februari 2016 leerde dat de naam 'L.' er voorkwam op de bel doch uit de positie van de bel kon niet worden opgemaakt op welke verdieping het appartement gelegen was. Navraag in de naburige winkels leerde dat de eigenares van het gebouw zelf woonachtig was in het gebouw en de politie belde aan bij deze 'mevrouw B.', naderhand geïdentificeerd als S. D. Zij had geen weet van een recente verhuring, kende geen 'L.', alle huidige huurders waren volgens haar vaste bewoners en oudere mensen en zij werkte samen met immobiliënkantoor B. met kantoor aan de (...) voor de verhuring van de appartementen.

Aldaar wist men van evenwel niets en men verwees de politie door naar de zoon van S. D., Y. B. Ook hij wist evenwel van niets. Recent was er geen appartement verhuurd en bij zijn weten werd er niet verhuurd aan Aziaten. Een kwartier later belde hij evenwel terug om mee te delen dat hij navraag had gedaan bij immobiliënkantoor H. met kantoor aan de (...) en aldaar had vernomen dat er inderdaad toch een appartement was verhuurd aan Aziaten.

Bij immobiliënkantoor H. werd bevestigd dat er op 28 januari 2016 een huurcontract was afgesloten met eerste beklagde voor de huur van het appartement op de 7de verdieping, zulks voor de duur van 1 maand, namelijk februari 2016. De huurkosten t.b.v. 1.255,00 EUR waren cash betaald door eerste beklagde, die had meegedeeld dat ze het appartement wou huren voor

haar zoon, die met zijn vriendin en de 'mama' op bezoek was vanuit China. Het huurcontract werd per mail aan de politie overmaakt.

Op prive-escort.be bleek onder de naam 'S.' intussen een nieuwe advertentie geplaatst, luidend als volgt: *'NIEUW in OOSTENDE 31/01/2016-10/12 DOOR S. (30 jaar) Hallo lieverdjes, wil je eens lekker verwend worden voor een zacht prijsje ? 2 knappe Aziatische dames (28 en 35 jaar jong) wacht op jou voor: PZC, erotische BODY2BODY massage, geile veilige sex, ... wij vervullen je wensen met veel plezier. Kom dan vlug. Wij hebben een knus appartementje centrum (...). Tot weldra schotjes. Regio: Oostende, TELEFOON: 0484/467743. Email: S.'*

Wanneer men het telefoonnummer ingaf op Google trof men nog twee advertenties aan op redlights.be. Beide onder de naam 'Hot work', de eerste afkomstig van S. (30 jaar) op 15 januari 2016 getiteld 'Asian Passion' met een foto van een Aziatische dame, de tweede eveneens afkomstig van S. op 2 februari 2016 getiteld 'Asian Passion'. Nazicht van de familiebanden van eerste beklagde in het Rijksregister resulteerde negatief en er bleek een onderzoek schijnhuwelijk gekend te zijn nopens beklagden bij het parket te Brugge.

1.1.2 Telefonieonderzoek reveleerde dat het GSM-nummer sedert 6 januari 2016 was toegekend aan eerste beklagde en op 10 februari 2016 bleek een nieuwe advertentie te zijn geplaatst door 'S.' op redlights.be en hierbij was opnieuw sprake van 4 Chinese dames.

De procureur des Konings droeg de PZ Middelkerke op samen met de sociale inspectie een controle uit te voeren in het appartement op het (...). Deze controle ging door op 24 februari 2016 om 15.04 u. doch om 14.10 u. had men al bemerkt dat een Chinese dame van circa 45/50 jaar de residentie had verlaten, gekleed in een blauwe jeansbroek, donkere jas en bordeauxkleurige pull of sjaal, en dat zij de tram had genomen richting (...). Een motorrijder deed nazicht aan de tramhaltes en stelde vast dat de dame afstapte aan de halte Casino om vervolgens de woonst van beklagden binnen te gaan.

Bij het aankloppen en -bellen aan het appartement zelf werd niet opgedaan maar er was duidelijk heen- en weergeloopt te horen. Op basis van de machtiging tot visitatie werd de deur opengemaakt met de flippertechniek en bij het betreden kon worden vastgesteld dat er twee dames van Chinese origine een slaapkamer binnenliepen. Bij een rondgang werden in totaal vier dames van Chinese origine aangetroffen. De dames konden zich niet identificeren en konden zich amper verstaanbaar maken; blijkbaar spraken zij enkel en alleen de Chinese taal.

De vier dames werden zonder moeilijkheden overgebracht naar het politiebureau en eerste beklagde werd gearresteerd, in de schoudertas van eerste beklagde werden onder meer een geldsom van 5.260,00 EUR, een apart verpakte geldsom van 25,00 EUR, drie GSM's waaronder twee iPhones en twee stortingsbewijzen van Western Union met bestemming China t.b.v. telkens 2.026,00 EUR (waaronder 26,00 EUR kosten) aangetroffen.

Eerste beklagde weigerde toestemming te geven tot een huiszoeking op haar woonplaats of tot de uitlezing van haar GSM. Het appartement werd derhalve in opdracht van het parket verzegeld en de GSM's werden in beslag genomen.

Bij haar verhoor gaf eerste beklagde aanvankelijk te kennen bereid te zijn een verklaring af te leggen, doch wanneer werd doorgevraagd naar de huur van het appartement te (...) vroeg zij

om een nieuw overleg met haar advocaat, waarna zij zich beriep op haar zwijgrecht. Ook voor de onderzoeksrechter hield eerste beklagde haar onschuld vol.

Diezelfde dag om 17.30 u. werd ook tweede beklagde gearresteerd en hij deelde de politie spontaan mee dat hij zijn echtgenote al een tijdje vroeg om te stoppen 'met die illegalen en die prostitutie', maar dat ze niet naar hem wou luisteren, dat hij haar gewaarschuwd had dat er daar sowieso problemen van zouden komen, dat ze voor vijf illegale Chinese vrouwen zorgde en dat hij hieromtrent al inlichtingen had ingewonnen bij zijn advocaat.

Hij werd zonder problemen overgebracht naar het politiebureau en er verhoord. Tweede beklagde had wel een vermoeden welk werk de dames er deden, nadat het gebouw in de Koninginnelaan op zijn kop had gestaan. Vanaf dat moment had hij eerste beklagde ook aangemaand ermee te stoppen, zij zei altijd dat het om vrienden ging. Of eerste beklagde inkomsten had in België wist tweede beklagde niet, maar als ze 'die business' deed, zou ze er wel inkomsten van hebben, 'anders ga je dat niet doen'. Van het moment dat er dames in Oostende verbleven kon tweede beklagde niet meer spreken van een vermoeden, hij wist dat er privé werd ontvangen. Tenminste tweede beklagde vermoedde dat, want hij had er nooit klanten gezien, zo beweerde hij. Wel was het zo dat hij toen geen vermoeden meer had want hij had in de Tips het GSM-nummer van zijn echtgenote zien staan. Tweede beklagde wist ook dat eerste beklagde veelvuldig 'op redlight zat' en ook iets van 'milan'. Tweede beklagde had de laatste weken ruzie met eerste beklagde omdat hij met wou meedoen aan 'die business'. Tweede beklagde had al contact opgenomen met zijn advocaat, herhaalde hij.

Voor de onderzoeksrechter volhardde tweede beklagde in zijn verklaring. Hij erkende wel dat het ontwerp van advertentie dat in handgeschreven vorm tijdens de huiszoeking op zijn adres was aangetroffen van zijn hand was. Hij had op zes december zijn vrouw opgehaald op de luchthaven toen zij terugkwam uit Dubai en diezelfde dag waren er twee andere Chinese vrouwen vanuit Napels aangekomen die hij met eerste beklagde had opgehaald. In januari had tweede beklagde opnieuw twee Chinese vrouwen opgehaald in Zaventem samen met eerste beklagde en hij wist op dat moment dat de vrouwen naar hier kwamen om zich te prostitueren. Tweede beklagde had het eerste appartement gehuurd gaf hij toe, waarmee hij bedoelde dat hij was meegegaan naar het Immobiliënkantoor. Eerste beklagde had cash betaald voor de huur. Tweede beklagde gaf toe onmiddellijk vermoedens te hebben gehad dat de vrouwen hier kwamen om zich te prostitueren. Hij had het na korte tijd geweten want hij zag dat de vrouwen 'opgetut' waren. De financiële afspraken tussen de vrouwen en eerste beklagde kende tweede beklagde niet precies doch hij nam wel aan dat zijn echtgenote een deel van de inkomsten uit de prostitutie kreeg. Tweede beklagde was zelf verschillende keren op het appartement waar de vier dames verbleven geweest, doch dit was volgens hem enkel voor louter praktische zaken zoals het herstel van een wasmachine, problemen met de elektriciteit of uitleg over apparaten.

Eerste beklagde was volgens tweede beklagde vrij welstellend en was sedert een tweetal weken zinnens geweest hier een zaak te beginnen. Het zou gaan over de uitbating van een massagesalon en geconfronteerd met de tekst van de advertenties zegde tweede beklagde dat om 'massages met een happy ending zou gaan, zeker'. Hij had daar geen probleem mee omdat dit dan officieel zou kunnen worden geregeld met tewerkstelling van vrouwen die hier legaal verblijven. Volgens tweede beklagde was dat officieel mogelijk. Hij had op bepaalde momenten eerste beklagde geholpen bij de prostitutie van vrouwen om het thuis wat leefbaar te houden en ruzies en verwijten te vermijden. Tweede beklagde had al een advocaat

geraadpleegd omdat hij met de idee speelde om van eerste beklagde te scheiden en om te vragen wat hij in die situatie - waarmee hij bedoelde dat zijn vrouw andere vrouwen zich liet prostitueren - het best zou doen.

1.1.3 De aangetroffen Chinese dames werden met bijstand van een tolk Mandarijns verhoord op 24 februari 2016.

Q. X. verklaarde onder meer dat zij China had verlaten op 5 december 2015. Ze had het vliegtuig genomen van Peking naar Italië en had hiervoor ongeveer 10.000,00 EUR betaald, visum en vlucht inbegrepen. In Italië vond ze het niet zo goed en ze was dan maar naar België gekomen. De 10.000,00 EUR had ze geleend bij vrienden en familie. Haar man was in 2008 overleden en ze zat zonder werk. Initieel was haar reis bedoeld als plezierreis doch nadien was het opzet geweest een Europese partner zoeken om eventueel mee te trouwen. Ze was ongeveer een maand in België, een Chinese man was haar komen ophalen en had haar naar 'madam F.' gebracht, meer bepaald naar het appartement waar ze haar hadden aangetroffen. Ze kende 'Madam F.' niet, het was een Italiaan die haar in contact had gebracht met de Chinese man die haar naar 'Madam F.' had gebracht. Q. X. was zinnens op het einde van de maand terug te keren naar China en geconfronteerd met het gegeven dat de plaats waar ze was aangetroffen bekend stond als plaats waar mannen ontvangen werden om seksuele handelingen te stellen met Aziatische dames tegen betaling antwoordde ze dat er daar vandaag alvast geen mannen waren en dat ze daar niet aan had meegedaan. De drie andere dames evenmin. Er was er één met een gekwetste hand, de ander was dik en ook zij viel niet meer in de smaak bij mannen. Er waren maar twee bedden in het appartement en ze sliepen met twee in één bed ofwel op de sofa. Het was de eerste ontmoeting geweest met de andere dames en haar paspoort lag nog in Italië. Gevraagd hoe ze dan met het vliegtuig naar België was geraakt zei Q. X. dat ze eigenlijk met een vriendin naar België was gekomen en zij had haar paspoort meegenomen. Geconfronteerd met haar eerdere leugen zei Q. X. dat ze niemand in diskrediet had willen brengen. Ze hield vol niet in de prostitutie te werken en net zomin als de andere meisjes massages te hebben gegeven. De meisjes verbleven op het appartement maar konden wel binnen en buiten. Ze deden boodschappen in de Chinese supermarkt dichtbij. 'W.' die haar paspoort had was niet bereikbaar.

H. S. verklaarde onder meer dat zij sedert 10 februari in België was en sedert 16 februari op het appartement verbleef. Zij had van 10 tot 16 februari op het appartement van eerste beklagde in (...) verbleven. Eerste beklagde woonde daar ook samen met haar man wiens naam H. S. niet kende. H. S. kende eerste beklagde al meer dan tien jaar van in China waar ze in de provincie Dai Lian had gewerkt als groentehandelaar. Vorig jaar had eerste beklagde haar gecontacteerd toen ze in Italië was om H. S. te laten weten dat ze in België was. H. S. had het appartement te (...) verlaten omdat ze er niet kon douchen of een bad nemen, de boiler was kapot. Eerste beklagde had haar naar (...) gebracht. De andere Chinese dames waren er al toen ze er aankwam, ze wist niet hoe lang. Althans twee onder hen, de derde was pas later aangekomen. Zelf had ze een kwetsuur aan haar arm en ze deed niks anders dan rusten. Ook de andere meisjes verbleven er gewoon en gingen soms eens buiten. Geconfronteerd met enkele onderzoeksresultaten die toch op prostitutie wezen hield H. S. vol daar niets van te weten. Ze vertrok elke dag om 11 uur en kwam pas om 18.30 u, terug. Plots wenste ze niets meer te verklaren. Gevraagd waar haar paspoort was zei H. S. dat dit in Italië lag.

DH. H. verklaarde onder meer vorig jaar te zijn gescheiden en op 16 februari 2016 naar Europa te zijn gekomen. Ze was vertrokken in Shanghai en was via Moskou naar Brussel gekomen. Ze kwam in België alles eens bekijken en zocht in contact te komen met 'een vriend'. Een vriendin had gezegd dat je hier in contact kon komen met 'een vriend' en als je iemand vond dan kon je hier blijven. Ze had bij aankomst in België een taxi genomen naar Dinant, waar er een man was die haar kon voorstellen aan een potentiële partner. DH. H. verbleef nog maar twee dagen op het adres waar ze was aangetroffen. Ze had een vertaalprogramma op haar GSM gebruikt om de taxichauffeur duidelijk te maken waar ze moest zijn. Maar ze had geen adres in Dinant gehad, de man in Dinant heette X. maar na enkele dagen ging hij terug naar China. In het huis was er evenwel nog een andere man, ze had hem gevraagd naar een plek met veel toeristen en hij had haar Oostende aangeraden. Ze kende Q. L. via iemand in China en had haar telefoonnummer gekregen. DH. H. was met de trein naar Oostende gekomen en toen had Q. L. haar opgehaald, de 22ste. De drie andere dames waren ook op het appartement samen met 'Madam F.'. Ze noemde de andere drie vrouwen 'oudere zussen'. Ze wist niet dat het appartement gebruikt werd voor prostitutie, zo hield ze vol, ze had énkél wat rondgelopen en had boodschappen gedaan. Ze sliep op twee stoelen die ze tegen elkaar had gezet, het was haar bedoeling hier een geschikte man te vinden. Haar paspoort lag nog in Dinant, maar ze zou het terug krijgen wanneer X. terug was uit China. Ze had geen massages gegeven aan mannen en had geen seksuele handelingen gesteld tegen betaling. DH. H. kende 'Madam F.' niet, zo zei ze. DH. H. had niet gezien dat de andere dames zich prostitueerden.

Q. L. werd eveneens verhoord en ook zij ontkende elke betrokkenheid bij prostitutie. Zij wenste zichzelf niet te zien als slachtoffer van mensenhandel en de politie ervoer geen enkele medewerking vanwege betrokkene. Haar paspoort lag bij een vriendin die haar telefoon niet meer opnam, zo beweerde ze. Die vriendin gebruikte een valse naam die Q. L. niet kende, ze wist ook niet waar ze woonde, Q. L. had haar gebeld zei ze maar ze kende haar nummer niet. Eerste beklagde was 'de vriendin van haar vriendin'.

Op 24 februari 2016 voerde de lokale politie Middelkerke een huiszoeking met toestemming uit in het appartement op het (...).

1.1.4 De sociale inspectie stelde apart proces-verbaal op lastens beklagden voor de illegale tewerkstelling van Chinese onderdanen alsmede voor het niet melden aan Dimona van hun indiensttreding. Volgens het proces verbaal, dat correct ter kennis werd gebracht van de overtreder/en dus bekleed is met bijzondere bewijswaarde voor wat de visu vaststellingen van de inspecteurs betreft, waren de meisjes als volgt gekleed:

- H. S. droeg enkel een T-shirt en een slip, zij was het die haar hand in een verband had steken;
- DH. H droeg een zwart T-shirt met doorzichtig bovenstuk, een zwarte short, zwarte panty's en zwarte knielaarzen;
- Q. L. stak net een roze slaapkleedje weg in een kast. Het kledingstuk was bedrukt met roze hartjes en het opschrift 'love'. Ze droeg een zwarte broek en trui.
- Q. X. was eveneens helemaal in het zwart gekleed. Volgens de politie droeg ze een minirokje in zwart leder, zwarte nylonkousen met motief en zwarte knielaarzen in lederlook.

1.15 Op 25 februari 2016 nam de procureur des Konings een aanvullende vordering strekkende tot de afgifte van een huiszoekingsbevel op de woonst van beklaagden aan de (...) en deze ging door op diezelfde dag.

De identiteitsdocumenten (Chinese paspoorten) van alle vier de Chinese vrouwen werden aangetroffen alsook een factuur voor een advertentie in Tips. De advertentie was opgesteld in vlot Nederlands en luidde: '*L. 35JR & AHUA 25 JR 2 knappe aziatische dames ontvangen privé omgev. Oostende, kompl. Relaxmassage zachte handjes over je hele body Tel 0483/321397 GEEN SMS PRIVE NUMMER*'.

Tijdens deze huiszoeking werd ook een boardingpass op naam van DH. H. aangetroffen waaruit bleek dat zij reeds op 16 februari 2015 van Shanghai via Moskou tot in Brussel was gereisd en dus reeds anders dan zij had beweerd geruime tijd in België verbleef.

Tevens bleek dat beklaagden via immobiliënkantoor D. een appartement hadden gehuurd vanaf 5 december 2015 tot 4 januari 2016. Er werd immers een factuur aangetroffen voor een appartement aan de (...) voor de periode van 5 december 2015 tot 4 januari 2016, prijs 1.131,00 EUR.

Er werd tevens een notitieboekje van roze kleur aangetroffen met daarin 215 oproepnummers. Naast verschillende oproepnummers stonden bedragen vermeld gaande van 50,00 tot 120,00 EUR met een enkele uitzondering van 200,00 EUR, waarvan kon worden vermoed dat het ging om een boekhoudkundig stuk m.b.t de inkomsten uit de privé-ontvangst.

Bevraging van Tips leerde dat er op naam van 'Z. L. drie facturen werden teruggevonden voor drie advertenties die in totaal elf keer verschenen. Het betrof facturen zoals er één was teruggevonden tijdens de huiszoeking in de woonst van beklaagden.

De resultaten van de buurtonderzoeken m.b.t. het appartement aan het (...) en het appartement aan de (...) maken verder het voorwerp uit van de navolgende processen-verbaal nrs. GF000873/16 en GF000915/16.

In opdracht van de onderzoeksrechter werden de grootste verhuurkantoren bevraged en uit de verklaring van S. M. d.d. 26 februari 2016 blijkt dat eerste beklagde op 24 februari 2015 in immobiliënkantoor D. te (...) had geïnformeerd naar een appartement met 2 à 3 slaapkamers, zgn. voor haar moeder, zoon en schoonzoon die op bezoek kwamen uit China. Hierbij was het van belang dat elke slaapkamer een dubbel bed had, een stapelbed voldeed niet.

Op 1 maart 2016 werd K. M., medezaakvoerster van Immobiliënkantoor D. te (...), verhoord nopens de verhuur van appartementen aan beklaagden en uit haar verklaring blijkt dat er een huurcontract werd opgemaakt op naam van "Z. U." op 3 december 2015 voor de huur van een appartement te (...). Het appartement werd gehuurd door tweede beklagde. Op 5 december 2015 werd de sleutel van het appartement door tweede beklagde opgehaald. Hij was toen in het gezelschap geweest van eerste beklagde en twee of drie andere Chinese dames waarvan K. M. de identiteit niet kende. Het appartement werd gehuurd tot 4 januari 2016 en de huurgelden werden cash betaald door tweede beklagde. Op 1 januari 2016 werd dan door eerste beklagde opnieuw een appartement gehuurd, ditmaal aan de Koninginnelaan te Middelkerke. Dit contract werd door het immobiliënkantoor verbroken nadat zij hadden vernomen dat er aan prostitutie werd gedaan, cf. ook supra.

1.1.6 Op 23 maart 2016 nam PAG-ASA telefonisch contact op met de lokale politie Middelkerke en op 25 maart 2016 kwam DH. H. in het gezelschap van een medewerkster van PAG-ASA aangifte doen bij de lokale politie Middelkerke wegens feiten van poging verkrachting, wederrechtelijke vrijheidsberoving en aanranding van de eerbaarheid lastens huidige beklaagden.

DH. H. was volgens haar tweede relaas in China in contact gekomen met een zekere 'W', die mensen naar Europa kon brengen om er te werken in massagesalons, doch niet in de seksuele sfeer. Volgens 'W.' kon DH. H. hiermee 10.000,00 EUR per maand verdienen en ze had besloten haar kans te wagen. DH. H. had ongeveer 10.000,00 EUR betaald om naar Europa te kunnen vertrekken. DH. H. had hiervoor een lening aangegaan die binnen het jaar moest worden terugbetaald met 3.000,00 Chinese RMB-intrest per maand.

'W' had DH. H. bedreigd, wanneer ze niet zou betalen zou ze worden vermoord. Op 16 februari 2016 vertrok ze uit Shanghai in het bezit van een toeristenvisum naar Zaventem waar ze werd opgewacht door beklaagden.

Het was hun bedoeling geweest haar tegen haar zin in de prostitutie tewerk te stellen. Op 17 februari 2016 was DH. H. overgebracht naar de woning van beklaagden op de (...). Eerste beklagde had DH. H. meegedeeld dat ze zich zou moeten prostitueren en stelde voor dat tweede beklagde DH. H. eens zou 'tonen wat ze zou moeten doen'.

DH. H. weigerde dit en werd hierop door beide beklaagden vastgenomen en een kamer in getrokken. Tweede beklagde had zich hierop ontkleed en had ook de kleren van DH. H. uitgetrokken. Hierop werd DH. H. naakt op het bed geduwd en tweede beklagde was naakt op haar komen liggen. Hij had DH. H. betast over gans haar lichaam. Tweede beklagde had DH. H. gevraagd om haar 'vagina open te trekken' opdat hij haar zou kunnen penetreren, wat DH. H. had geweigerd. Op zeker ogenblik kon DH. H. ontkomen en ze was gevlucht naar haar slaapkamer waar ze zichzelf had opgesloten.

Dagen later, op 21 februari 2016, werd DH. H. uiteindelijk overgebracht naar het appartement te Oostende waar aan prostitutie werd gedaan en waar nog drie andere meisjes aanwezig waren. De meisjes hadden een slaappleaats maar DH. H. moest op twee stoelen slapen omdat ze weigerde zich te prostitueren. Ze had gezien dat twee meisjes klanten ontvingen en zich prostitueerden. Het meisje met de kwetsuur aan de arm deed niet mee. De twee meisjes hadden zeven tot acht mannelijke klanten ontvangen en het was eerste beklagde die de afspraken met de klanten regelde en het geld ontving en meenam.

De paspoorten en Chinese identiteitskaarten waren de meisjes afgenomen door eerste beklagde.

1.1.7 Op 21 april 2016 werd eerste beklagde herverhoord nopens de recente onderzoeksresultaten en de nieuwe beschuldigingen van DH. H. aan haar adres.

De prostitutie gebeurde niet in haar opdracht, zij had de paspoorten van de Chinese dames louter voor hen in bewaring genomen, tweede beklagde was bij de prostitutie helemaal niet betrokken, geconfronteerd met de onderzoeken van het telefonieonderzoek gaf eerste beklagde

toe dat zij contact had met klanten, de aantijgingen van DH. H. werden formeel tegengesproken, DH. H. had zich wetens en willens ge prostitueerd en beklagden hadden haar enkel gemasseerd en zij hen, zonder dat er hierbij seksuele handelingen waren gesteld.

Dezelfde dag werd ook tweede beklagde herverhoord nopens de recente onderzoeksresultaten en de nieuwe beschuldigingen van DH. H. aan zijn adres. Ook hij ontkende met klem de zedenfeiten t.a.v. DH. H..

Op 3 juni 2016 werd eerste beklagde opnieuw verhoord, ditmaal in het bijzijn van de sociale inspectie, en hierbij hield eerste beklagde vol dat wat zij had gedaan louter 'vrienden helpen' was en geenszins mensenhandel uitmaakte.

Geconfronteerd met het feit dat het telefonieonderzoek onder meer aan het licht had gebracht dat eerste beklagde ook in Dubai dames aanbod en prijzen besprak met mannen, antwoordde eerste beklagde dat zij dit had gedaan 'om te helpen', doch zij was 'niet betrokken in de organisatie van prostitutie'.

Geconfronteerd met het feit dat een notitieboekje was aangetroffen met daarin 129 bedragen met telefoonnummers ernaast antwoordde eerste beklagde dat dit de nummers waren van de mannen die een massage kregen van de dames.

Geconfronteerd met het feit dat er zowel van haar GSM als van de GSM van tweede beklagde berichten werden verstuurd naar geïnteresseerde mannen met prijzen en mogelijkheden om af te spreken antwoordde eerste beklagde dat de dames haar hadden gevraagd om reclame te maken voor hun massages en zij was hiervoor vergoed geweest

De dames kenden zelf de prijzen voor de seksuele diensten en de gehanteerde termen zoals 'PZC' (pijpen zonder condoom) waren ook van de dames afkomstig, aldus het relaas van de eerste beklagde. Eerste beklagde vermoedde dat de dames ook in Italië in de prostitutie hadden gewerkt. Ook de beschikbaarheid van 7 dagen op 7 van 10 uur 's morgens tot 10 uur 's avonds was het idee van de dames geweest. De 5.260,00 EUR die op eerste beklagde was aangetroffen bij haar arrestatie betrof 1.000,00 EUR van Q. X. en de rest was van eerste beklagde, het kwam uit Dubai en diende om te gokken in het casino.

1.1.8 Er volgde bankonderzoek bij de financiële instellingen en de moneytransmitters in België en de bij de huiszoeking aangetroffen GSM's en computers werden uitgelezen.

Op één van de iPhones van eerste beklagde werden volgende foto's aangetroffen: één die werd aangetroffen op redlights.be onder 'hot work', één van het gehuurde pand op het (...) waar de vier dames werden aangetroffen met een kruisje op het appartement en één die werd aangetroffen op redlights.be onder 'halo hete lieverdjes'. Ook werden er foto's van schaars geklede tot naakte Aziatische jonge dames aangetroffen.

Uit het SMS-verkeer in Dubai bleek duidelijk dat eerste beklagde er seksuele handelingen stelde tegen betaling en tevens dames aanbod tegen betaling. Uit het SMS-verkeer in België kwam naar voor dat er prostitutie werd georganiseerd met maximaal 4 dames.

Ook met het toestel Samsung Galaxy werd prostitutie georganiseerd en hierbij viel op dat het taalniveau van het Nederlands dat van eerste beklagde oversteeg en dat was van iemand die Nederlands als moedertaal heeft.

Er was ook duidelijk geen vertaalmachine in het spel, zo bleek volgens de speurders duidelijk (zie en vergelijk de opgemaakte zinnen met en zonder vertaalmachine In het navolgend proces-verbaal nr. GF000871/16). Het bleek ook dat klanten van eerste beklagde MMS'en kregen met foto's van de beschikbare meisjes.

Uitlezing van de GSM Samsung GT-S6310 van tweede beklagde leerde dat hij mee uitkeek naar appartementen om de prostituees in onder te brengen en in twee SMS'en aan een Duits nummer is er sprake van de aankomst van 'sugar babe' of 'sugarbabe' op 28 december 2015. Er werden op het toestel ook relevante foto's aangetroffen: foto's van Aziatische dames die opdoken in de advertentie op redlights.be en in MMS'en van eerste beklagde waarin ze haar dames aanpreeft, een foto van een Aziatische jonge dame die ook afgebeeld stond op de MMS die eerste beklagde verstuurd naar potentiële klanten, twee foto's uit een paspoort meer bepaald een Schengen visum in het Italiaans voor Z. U. en A. H. en tenslotte een foto van een factuur van immobiliënkantoor D. op naam van Z. U. voor de huur van een pand In residentie (...) (zie het navolgend proces-verbaal nr. GF001049/16).

Ook de SMS'en aangetroffen op de GSM-toestellen van eerste beklagde wijzen in niet mis te verstane bewoordingen op het organiseren van prostitutie, wellicht in Dubai (Verenigde Arabische Emiraten), waarbij eerste beklagde werd aangesproken als 'madam'. Een analyse van de bij de huiszoeking aangetroffen documenten maakt het voorwerp uit van het navolgend proces-verbaal nr. GF001019/16.

1.1.9 Het vermogensvoordeel werd berekend aan de hand van het bij eerste beklagde aangetroffen notitieboekje waarin telefoonnummers stonden met daarnaast geldbedragen. Het betrof 129 bedragen variërend van 40,00 tot 210,00 EUR en bij de optelling van deze bedragen kwam men uit op een totaalbedrag van 12.975,00 EUR (zie het navolgend proces-verbaal nr. GF002118/16).

1.2 Beoordeling per beklagde

1.2.1 Eerste beklagde betwistte ter terechtzitting d.d. 19 april 2017 de haar ten laste gelegde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A, C en D niet en deze komen naar het oordeel van de rechtbank ook genoegzaam naar eis van recht bewezen voor in haar hoofde op basis van de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting.

De feiten voorwerp van de tenlasteleggingen B, E, F, G, H en I werden door eerste beklagde wel betwist. Tweede beklagde van zijn kant betwistte ter terechtzitting alle hem ten laste gelegde feiten met klem.

Derhalve dient telkens te worden nagegaan of de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting, wel volstaan om met de rechtens vereiste zekerheid te oordelen dat beklagden (ook) deze hen ten laste gelegde feiten wel effectief hebben gepleegd en er schuldig aan zijn, dan wel of er ter zake (minstens) sprake is van gerede twijfel, in welk geval zich de vrijspraak opdringt.

1.2.2 Naar het oordeel van de rechtbank gaan de tenlasteleggingen in wezen terug naar drie luiken.

Er is vooreerst het mededaderschap aan mensenhandel met verzwarende omstandigheid bestaande uit de seksuele exploitatie van Chinese onderdanen misbruik makend van hun preciaire verblijfsrechtelijke en sociale situatie, waarop de prostitutie inbreuken zijn geënt (de tenlasteleggingen A t/m C).

Vervolgens zijn er de tenlasteleggingen E, F en G die exclusief teruggaan naar het tweede verhoor van DH. H. 23 d.d. maart 2016 nopens de zedenfeiten en de wederrechtelijke vrijheidsberoving die zij beweerde te hebben ondergaan.

Volgens het openbaar ministerie (en de sociale inspectie) werden de Chinese dames eigenlijk tewerkgesteld zonder dat hun indiensttreding voorafgaand aan het aanvatten van de prestaties was gemeld aan Dimona en ging het dus om zwartwerk.

Aangezien de Chinese onderdanen niet gemachtigd waren tot lang verblijf in het Rijk of vestiging betref het daarenboven illegale tewerkstelling van vreemdelingen zodat tevens een inbreuk op artikel 175 §1,1* van het Sociaal Strafwetboek werd weerhouden (tenlasteleggingen H en I).

1.2.3 Onder mensenhandel wordt volgens artikel 433quinquies §1 Sw. verstaan de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem met als doel 1° de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, 2° de uitbuiting van bedelarij, 3° het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, 4° het wegnemen van organen in strijd met de wet van 13 juni 1986 betreffende het wegnemen en transplanteren van organen of van menselijk lichaamsmateriaal in strijd met de wet van 19 december 2008 inzake het verkrijgen en het gebruik van menselijk lichaamsmateriaal met het oog op de geneeskundige toepassing op de mens of het wetenschappelijk onderzoek of 5° of deze persoon tegen zijn wil een misdaad of een wanbedrijf te doen plegen.

Het basismisdrijf wordt volgens artikel 433quinquies Sw. §§ 2 en 4 bestraft met gevangenisstraf van één jaar tot vijf jaar en met geldboete van 500,00 euro tot 50.000,00 euro, waarbij de boete zoveel keer wordt toegepast als er slachtoffers zijn.

Als verzwarende omstandigheden worden volgens artikel 433septies Sw. onder meer in aanmerking genomen: 1° het misdrijf werd gepleegd t.o.v. een minderjarige, 2° het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert t.g.v. zijn onwettige of preciaire administratieve toestand, zijn preciaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken, 3° het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, 4° het misdrijf werd gepleegd met opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar brengen van het leven van het slachtoffer, 5° het misdrijf veroorzaakte een ongeneeslijk lijkende ziekte, hetzij een blijvende fysieke of psychische ongeschiktheid, hetzij het volledig verlies van een orgaan of het gebruik ervan, hetzij een zware verminking, 6° van de betrokken activiteit werd een gewoonte gemaakt of 7° de betrokken activiteit betreft een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet.

1.2.4 Naar het oordeel van de rechtbank blijkt uit de hierboven omschreven gegevens van de strafinformatie zeer duidelijk dat beide beklaagden zich wel degelijk schuldig maakten aan mensenhandel in de zin van seksuele exploitatie van de Chinese onderdanen door misbruik te maken van hun precaire verblijfsrechtelijke en sociale situatie alhier.

Eerste beklaagde organiseerde via haar contacten in haar thuisland en Dubai (Verenigde Arabische Emiraten) duidelijk de overkomst van de Chinese onderdanen naar België en organiseerde in de verschillende gehuurde appartementen aan de Belgische kust hun prostitutie.

De dames werden hierbij seksueel uitgebuit en eigenlijk is het zelfs niet relevant of de Chinese dames hiertoe hun toestemming gaven. In het basismisdrijf mensenhandel is geweld, dwang en/of onvrijheid immers helemaal niet als constitutief bestanddeel voorzien en men kan zich in de feitenconstellatie zoals die naar voor komt uit het geheel van de strafinformatie hoe dan ook vragen stellen wat 'toestemming' nog betekent voor ontheemden die allerm minst nog weten van welk hout pijlen maken en de facto geen andere keuze hebben dan zich de uitbuiting te laten welgevallen.

Hoe dan ook blijkt uit artikel 433quiquies, §1, 2° Sw. dat de toestemming van de in het eerste lid bedoelde persoon met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting in deze van géén belang is. Het direct of indirect gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang is slechts een verzwarende omstandigheid voorzien in artikel 433septies, 3° Sw.

De dames waren het Nederlands niet machtig en eerste beklaagde had hen volledig in hun macht door hen hun paspoorten afhandig te maken, zodat onder de luttele vrijheid die de dames alhier genoten alvast niet zal gevallen hebben het zich vrij begeven naar het buitenland of hun thuisland. Opvallend is inderdaad dat alle vier de dames in hun eerste verhoor een verhaal verzinnen om te verklaren waarom zij zo ver van hun thuisland en het Nederlands niet machtig niet over hun Chinese paspoorten konden beschikken.

Chinese paspoorten die bij de huiszoeking nota bene allemaal in het bezit van eerste bleken te zijn gebleven.

De rechtbank hecht geen enkel geloof aan de bewering van eerste beklaagde dat de dames haar zouden hebben gevraagd over de paspoorten te waken, het betrof duidelijk een middel om macht uit te oefenen en de Chinese dames onder de knoet te houden. Ook hun geld werd hen trouwens afhankelijk gemaakt, zo blijkt genoegzaam.

De Chinese dames verbleven illegaal in het Rijk, spraken de taal niet, kenden hier niemand, de cultuur was hen vreemd, zij zijn afkomstig van de andere kant van de wereld zonder enig vangnet alhier, familiaal of sociaal. De vier dames van Chinese origine die in het appartement werden aangetroffen bij de controle konden zich niet identificeren en konden zich amper verstaanbaar maken. Zij spraken enkel de Chinese taal.

Neem dan zoals eerste beklaagde deed hun paspoorten af en dan bekomt men zonder meer dat de Chinese dames in werkelijkheid eigenlijk en begrijpelijk géén andere, reële keuze hadden dan zich de seksuele uitbuiting dan maar node te laten welgevallen.

Eerste beklaagde wist ook zeer goed wat ze deed, zo blijkt uit de talrijke SMS'en die op haar verschillende GSM's werden aangetroffen. Eigenlijk blijkt dat eerste beklaagde gewoon de

praktijken waarmee zij in Dubai (Verenigde Arabische Emiraten) kennelijk geld verdiende alhier kwam verderzetten en dat zij hierbij handig gebruik maakte van de diensten van tweede beklagde, die trouwens anders dan hij beweert zelf allerminst vrijuit gaat.

Nopens de rol van tweede beklagde herinnert de rechtbank er vooreerst aan dat hij de politie bij zijn arrestatie op 24 februari 2016 spontaan meedeelde dat hij zijn echtgenote al een tijdje vroeg om te stoppen 'met die illegalen en die prostitutie', maar dat ze niet naar hem wou luisteren, dat hij haar gewaarschuwd had dat er daar sowieso problemen van zouden komen en dat ze voor vijf illegale Chinese vrouwen zorgde.

Er is ook de eigenste verklaring van tweede beklagde d.d. 24 februari 2016 waarin hij toegaf dat het 'niet meer om een vermoeden ging', maar dat hij wist dat de Chinese dames zich prostitueerden in de appartementen. Ook in zijn herverhoor gaf tweede beklagde trouwens toe dat het om prostitutie ging.

Bij de huiszoeking werd ook een factuur aangetroffen voor een advertentie in Tips die in vlot en correct Nederlands was opgesteld. Deze advertentie werd door tweede beklagde opgesteld en niet zoals door eerste beklagde beweerd door haarzelf via Google translate, zo moest tweede beklagde toegeven.

Nopens de betrokkenheid van tweede beklagde verwijst de rechtbank verder naar de hoger aangehaalde verklaringen van H. S., G. B., B. K., S. M. en K. M., in het licht waarvan het minimaliseren van de rol van tweede beklagde elke geloofwaardigheid mist.

Bij de huiszoekingen werd in de handtas van DH. H. trouwens een CD in een doos aangetroffen met de woorden 'foto's 6 maart 2009' en nazicht leerde dat hierop foto's stonden van tweede beklagde.

Ook werden op de GSM Samsung Galaxy van eerste beklagde, die duidelijk werd gebruikt voor de organisatie van de prostitutie, tal van berichten aangetroffen waarbij opviel dat het taalniveau van het Nederlands dat van eerste beklagde merkelijk oversteeg en dat was van iemand die Nederlands als moedertaal heeft. Er was ook duidelijk geen vertaalmachine in het spel, zo bleek volgens de speurders duidelijk en tweede beklagde, die volgens de rechtbank actief meewerkte met eerste beklagde, is de enige in het gezelschap van eerste beklagde met dit taalniveau.

Uitlezing van de GSM Samsung GT-S6310 van tweede beklagde leerde ook dat hij mee uitkeek naar appartementen om de prostituees in onder te brengen en in twee SMS'en aan een Duits nummer is er sprake van de aankomst van 'sugar babe' of 'sugarbabe' op 28 december 2015.

Er werden op het toestel van tweede beklagde ook bezwarende foto's aangetroffen: foto's van Aziatische dames die opdoken in de advertentie op redlights.be en in MMS'en van eerste beklagde waarin ze haar dames aanpreeft. Ook was er een foto van een Aziatische jonge dame die ook afgebeeld stond op de MMS die eerste beklagde verstuurde naar potentiële klanten, alsmede twee foto's uit een paspoort meer bepaald een Schengen visum in het Italiaans voor Z. U en A. H. en tenslotte een foto van een factuur van immobielkantoor D. op naam van Z. U. voor de huur van een pand in residentie (...) (zie het navolgend proces-verbaal nr. GF001049/16).

Naar het oordeel van de rechtbank moet tweede beklaagde wel degelijk worden beschouwd als mededader aan de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A t/m C aangezien zijn daden tot de uitvoering van de bedoelde misdrijven een zodanig hulp betekenden dat zij zonder zijn bijstand niet hadden kunnen worden gepleegd, eerste beklaagde de Nederlandse taal niet machtig zijnde.

Aldus komen de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A t/m C wel degelijk genoegzaam naar eis van recht bewezen voor in hoofde van beide beklaagden, zo dient geoordeeld.

1.2.5 Anders is het naar het oordeel van de rechtbank gesteld met de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen E, F en G.

Er weze aan herinnerd, steeds dient bij de appreciatie of iemand wel of niet schuldig kan worden bevonden aan de hem of haar ten laste gelegde feiten immers te worden uitgegaan van de volgende verworvenheden die ons recht kenmerken.

De feiten en omstandigheden, vervat in de bewijsmiddelen die in het kader van de bewijsvoering door het openbaar ministerie en/of de burgerlijke partij worden naar voor gebracht, dienen de rechter te overtuigen en een beklaagde kan niet regelmatig worden veroordeeld dan wanneer het bewijs wordt geleverd dat hij/zij de dader is van het misdrijf of de mededader van een strafbaar feit.

Het staat ook steeds aan de rechter te onderzoeken of alle constitutieve bestanddelen van het aangeklaagde misdrijf verenigd zijn en de regel dat elke persoon als onschuldig wordt beschouwd zolang zijn schuld niet bewezen is. Dit betekent dus dat op de beklaagde geen bewijslast rust met betrekking tot zijn/haar onschuld en de regel volgens welke twijfel in het voordeel van de beklaagde geldt is een corollarium van het vermoeden van onschuld en de bewijslast rust steeds op de openbare aanklager of de burgerlijke partij.

DH. H. aggraveert de feiten enerzijds niet en had de feiten erger kunnen voorstellen dan een poging tot verkrachting. Ook en tegelijk is er de context van seksuele uitbuiting zoals hoger geschetst in het kader waarvan het niet denkbeeldig is dat er seksueel grensoverschrijdend gedrag werd gesteld. Er is verder inderdaad ook de zin voor detail die uit de verklaring blijkt en die bijdraagt aan de geloofwaardigheid ervan en de rechtbank neemt hoe dan ook aan dat er sprake is van mensenhandel t.n.v. DH. H..

Veronderstellingen zijn anderzijds allerm minst bewijzen, de eenzijdige beweringen van DH. H. worden op geen enkele manier ondersteund door andere, objectieve elementen van de strafinformatie, de feiten worden door beklaagden met de meeste klem betwist en DH. H. legde zélf verklaringen af die onjuist zijn gebleken. De eerste verklaring van DH. H. staat vol onjuistheden en halve waarheden. Ook en zelfs de tweede verklaring van DH. H. is aantoonbaar onjuist. Zij blijft hierbij immers beweren dat ze pas op 16 februari 2016 in Shanghai is vertrokken terwijl er bij de huiszoeking in de woonst van beklaagden een boarding pass werd aangetroffen waaruit bleek dat zij reeds op 16 februari 2015 van Shanghai via Moskou tot in Brussel was gereisd en dus reeds geruime tijd in België verbleef.

Hoewel dus niet valt uit te sluiten dat de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen E, F en G daadwerkelijk zijn gebeurd, bevat de strafinformatie naar het oordeel van de rechtbank hoe dan ook te weinig met elkaar overeenstemmende en objectieve elementen om de rechtbank tot de

redelijke zekerheid te brengen dat tweede beklagde in aanwezigheid en op aansturen van eerste beklagde poogde DH. H. d.m.v. seksueel grensoverschrijdend gedrag en vrijheidsberoving duidelijk te maken wat er in het appartement van haar werd verwacht, zodat zich ter zake de vrijspraak opdringt.

1.2.6 Naar het oordeel van de rechtbank is het dan weer totaal ten onrechte dat beklagden betwisting voeren nopens de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen H en I, in wezen stellende dat er geen sprake zou zijn geweest van dwang.

Essentieel is eigenlijk voor wat betreft de tenlasteleggingen H en I of er in hoofde van beide beklagden sprake was van tewerkstelling, het illegaal verblijf van de Chinese onderdanen in het Rijk immers buiten kijf staande.

Tewerkstelling veronderstelt het leveren van arbeidsprestaties in ondergeschikt verband en het is de feitenrechter die op grond van een onaantastbare beoordeling in feite oordeelt of er al dan niet ondergeschikt verband aanwezig is. Bij het onderzoek nopens het bestaan van een band van ondergeschiktheid is de rechter ertoe gehouden de feitelijke toestand aan de hand van de feitelijke elementen van de zaak te onderzoeken m.a.w. we hebben het over de realiteit op de werkvloer.

De strafrechter is niet gebonden door de kwalificatie die de partijen aan de overeenkomst hebben gegeven, in strafzaken geldt de conceptuele autonomie van het strafrecht.

Beklagden houden voor dat de Chinese onderdanen zelfstandigen zouden zijn geweest maar de rechter kan steeds een overeenkomst voor zelfstandige samenwerking herkwalficeren in een arbeidsovereenkomst en *moet* dit ook doen wanneer hij zoals in casu vaststelt dat één van de partijen zich op grond van die overeenkomst verbonden heeft tegen een ontstaan recht op loon arbeid te verrichten onder het gezag van de andere partij, wat een arbeidsovereenkomst impliceert, het begrip arbeidsovereenkomst een dwingende regel zijnde, waarop de sociale zekerheidspositie van de betrokkene stoelt, zodat de andere partijen daarvan niet kunnen afwijken door de overeenkomst een andere kwalificatie te geven.

De realiteit op de werkvloer zal dus te allen tijde primeren.

Partijen kiezen dan wel vrij de aard van hun arbeidsrelatie, die keuze moet overeenstemmen met de effectieve uitvoering ervan en er moet voorrang gegeven worden aan de kwalificatie zoals die uit de feitelijke uitoefening blijkt.

De aan de arbeidsovereenkomst inherente bevoegdheid van leiding en toezicht moet trouwens niet noodzakelijk op werkelijke en permanente wijze worden uitgeoefend. Het is voldoende dat de werkgever het recht heeft aan de werknemer bevelen te geven over de organisatie en de uitvoering van het overeengekomen werk. Immers, de voor de arbeidsovereenkomst kenmerkende gezagsverhouding bestaat zodra iemand in feite gezag kan hebben over andermans handelingen en daar zijn we in casu waar mensenhandel bewezen wordt verklaard vèr voorbij.

Aan beide beklagden kunnen de sociaalstrafrechtelijke inbreuken worden toegerekend. De begrippen werkgever, lasthebber en aangestelde worden immers ingevuld rekening houdend met de reële context, eerder dan met juridische ficties. Op basis van het strafdossier dringt zich de vaststelling op dat beide beklagden de facto optraden als werkgevers, minstens als feitelijk zaakvoerders belast met het werkgeversgezag, d.w.z. lasthebbers van de werkgever.

Wanneer de wet zoals te dezen geen aanduiding nopens het moreel element bevat, volstaat het bewust en vrijwillig handelen en dat van dit laatste sprake is wordt verondersteld bij het plegen van de materiële handeling, die als uiting van de vrije en bewuste wil van een beklaagde moet worden aanzien, nu zij/hij het bestaan van een schulduitsluitingsgrond zoals overmacht of onoverkomelijke dwaling, of van een rechtvaardigingsgrond, zoals noodtoestand, niet enigszins geloofwaardig maakt.

De rechtbank is van oordeel dat beide beklagden handelden flagrant in strijd met wat een normaal zorgvuldig en vooruitziend persoon, geplaatst in dezelfde feitelijke omstandigheden, zou hebben gedaan. De feiten voorwerp van de tenlasteleggingen H en I zijn bewezen en beide beklagden over de ganse lijn toerekenbaar, zo dient geoordeeld.

1.2.7 Aldus is naar het oordeel van de rechtbank geantwoord op de middelen van beklagden in de mate zij dienend voorkomen en hoe dan ook dient geoordeeld dat alle overige opwerpingen van beklagden in conclusies niet van aard zijn om hogervermelde vaststellingen te ontzenuwen en/of om hierover anders te beslissen.

1.3 Straftoemeting

De bewezenverklarde feiten vormen in hoofde van eik van de beklagden telkens de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65,1* Sw. telkens slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hen aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezenverklarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

De in hoofde van beklagden bewezenverklarde feiten worden door de rechtbank ingeschat als uitermate laakbaar en getuigend van een doorleefd misprijzen voor de menselijke waardigheid. Zelden gezien is dat de slachtoffers behoren tot hetzelfde volk als de uitbuiters, in casu eerste beklagde, die kennelijk geen mededogen kende met het lot van haar landgenoten. Haar hardvochtige rol is duidelijk van een andere aard geweest dan die van tweede beklagde. Of de Chinese dames zich nu wel of niet al in Italië prostitueerden, hoe dan ook staat vast dat zij door beklagden grof werden gevictimiseerd, de facto geen andere optie hebbend dan zich de seksuele uitbuiting te laten welgevalen. Tweede beklagde gaat allerminst vrijuit maar hij verbond wel gevolgen aan zijn bewering zich niet in de uitbuiting te kunnen vinden en nam intussen definitief afscheid van eerste beklagde, wat naar het oordeel van de rechtbank iets zegt over zijn schuldinzicht.

Paal en perk dient gesteld aan dergelijke mensonterende praktijken en het is naar het oordeel van de rechtbank terecht dat het openbaar ministerie ter terechtzitting d.d. 10 april 2017 aandrang op een strenge toepassing van de strafwet (zie zittingsblad).

Eerste beklaagde (°22 oktober 1965) verbleef in voorlopige hechtenis van 25 februari 2016 tot zij onder voorwaarden waaronder de betaling van een borgsom van 4.000,00 EUR op 29 juni 2016 in vrijheid werd gesteld en haar strafregister is nog blanco.

Een effectieve gevangenisstraf van 3 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro, deels met de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging bekleed in de mate zoals hierna blijkt, komt de rechtbank voor als een passende en ook noodzakelijke bestraffing, van aard eerste beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en haar van recidive te weerhouden.

In toepassing van artikel 77bis, 4° van de Vreemdelingenwet wordt deze geldboete verplicht vermenigvuldigd met het aantal slachtoffers in casu 4 en toepassing gemaakt van artikel 77sexies, 1° van de Vreemdelingenwet wordt eerste beklaagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31 Sw., zulks voor een termijn van tien jaar.

De feiten situeren zich na 1 januari 2012 en voor 1 januari 2017, datum waarop de strafrechtelijke geldboeten, ingevolge de artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen inzake justitie van 28 december 2011 (Belgisch Staatsblad van 30 december 2011) met vijftig opdecimes dienen verhoogd te worden. De geldboete lastens eerste beklaagde uit te spreken dient dan ook met vijftig opdecimes verhoogd te worden.

Tweede beklaagde verbleef in voorlopige hechtenis van 25 februari 2016 tot hij bij arrest van de kamer van Inbeschuldigingstelling te Gent d.d. 15 maart 2016 onder voorwaarden waaronder de betaling van een borgsom van 10.000,00 EUR, werd in vrijheid gesteld.

Het strafregister van tweede beklaagde (°26 maart 1953) is nog gunstig en vermeldt enkel een drietal veroordelingen inzake verkeer.

Een gevangenisstraf van 18 maanden en een geldboete van 1.000,00 euro verplicht vermenigvuldigd met het aantal slachtoffers in casu 4, beide deels met de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging bekleed in de mate zoals hierna blijkt, komt de rechtbank voor als een passende en ook noodzakelijke bestraffing, van aard tweede beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

In toepassing van artikel 77bis, 4° van de Vreemdelingenwet wordt deze geldboete verplicht vermenigvuldigd met het aantal slachtoffers in casu 4 en toepassing gemaakt van artikel 77sexies, 1° van de Vreemdelingenwet wordt ook tweede beklaagde ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31 Sw., zulks voor een termijn van vijf jaar.

De feiten situeren zich na 1 januari 2012 en voor 1 januari 2017, datum waarop de strafrechtelijke geldboeten, ingevolge de artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen inzake justitie van 28 december 2011 (Belgisch Staatsblad van 30 december 2011) met vijftig opdecimes dienen verhoogd te worden. De geldboete lastens tweede beklaagde uit te spreken dient dan ook met vijftig opdecimes verhoogd te worden.

Het openbaar ministerie vorderde ter terechtzitting d.d. 19 april 2017 tevens lastens elk van de beklaagden de verbeurdverklaring uit te spreken van telkens de helft van het bedrag van 12.975,00 EUR. Krachtens art. 42,3° Sw. kan de rechter de vermogensvoordelen die

rechtstreeks uit het misdrijf verkregen zijn, de goederen en de waarden die in de plaats ervan gesteld zijn en de inkomsten uit de belegde voordelen verbeurdverklaren.

Uit het strafdossier blijkt duidelijk dat beklaagden rechtstreeks vermogensvoordelen uit de hen ten laste gelegde feiten hebben verkregen. Het vermogensvoordeel werd berekend aan de hand van het bij eerste beklagde aangetroffen notitieboekje waarin telefoonnummers stonden met daarnaast geldbedragen. Het betrof 129 bedragen variërend van 40,00 tot 210,00 EUR en bij de optelling van deze bedragen kwam men uit op een totaalbedrag van 12.975,00 EUR.

Op basis van de feitenconstellatie zoals die naar voor komt uit het geheel van de strafinformatie is de rechtbank van oordeel dat met zekerheid kan worden gesteld dat eerste beklagde minstens een bedrag van 6.487,50 EUR opstreek, zodat zich hiervan in haar hoofde inderdaad de verbeurdverklaring opdringt.

Wat tweede beklagde betreft is de rechtbank van oordeel dat, hoewel hij als echtgenoot uit de gemeenschappelijke huishouding zekerlijk inkomsten uit de praktijken van eerste beklagde heeft genoten, hij duidelijk minder vermogensvoordelen bekwam dan eerste beklagde, die bij haar arrestatie alleen al in het bezit bleek van niet minder dan 5.285,00 EUR en ook duidelijk geld doorsluisde naar het buitenland. Het verbeurd te verklaren vermogensvoordeel in hoofde van tweede beklagde wordt ex aequo et bono door de rechtbank bepaald op 6.487,5 EUR x 1/3 = 2.162,50 EUR.

Gezien de borgsommen ook de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis moeten verzekeren komt teruggave ervan voorbarig voor en overeenkomstig de wettelijke bepalingen wordt over de overtuigingsstukken en de kosten geoordeeld zoals hierna bepaald.

II. BURGERRECHTELIJK

De burgerlijke partij DH. H. vordert beklaagden solidair te veroordelen tot betaling aan haar van een schadevergoeding materieel en moreel vermengd van 15.000,00 EUR, met zeggen voor recht dat het bedrag van de schadevergoeding dient benomen te worden van de lastens beklagden uitgesproken verbeurdverklaring van in beslag genomen gelden, meer intresten en kosten waaronder een rechtsplegingsvergoeding van 1.320,00 EUR, zulks bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande enig rechtsmiddel en met uitsluiting van de mogelijkheid tot borgstelling of kantonnement.

De vordering van deze burgerlijke partij is tijdig, regelmatig naar vorm en komt derhalve ontvankelijke voor.

De bewezenverklaarde tenlasteleggingen A t/m D, H en I lastens beklagden staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door deze burgerlijke partij werden geleden en de beide beklagden, als enigen aansprakelijk voor de geleden schade, zijn er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

Nopens de morele schade, waarvan wordt aangenomen dat deze in hoofde van de burgerlijke partij aanzienlijk is, merkt de rechtbank op dat deze schade per definitie onherstelbaar is, en de vergoeding uit dien hoofde daarom slechts een vorm van troost, een 'compensatie' die tot doel heeft de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen.

Voor de begroting van de geldelijke compensatie voor morele schade is het quasi onmogelijk om deze vergoeding te meten naar de reële inhoud en de omvang van de schade. Geen enkele rechter heeft immers het vermogen om deze delicate menselijke schade die zich afspeelt in het hart en de geest van mensen te lenigen of accuraat in geld te begroten.

De rechtbank laat zich ter zake dan ook leiden door wat zij redelijk en billijk acht.

De rechtbank neemt ook aan dat er materiële schade is in hoofde van de burgerlijke partij. Het blijkt genoegzaam dat haar geld werd afhandig gemaakt, zij werd uitgebuit en van haar tewerkstelling werd geen aangifte gedaan zodat zij geen rechten opbouwde in de sociale zekerheid. Er mag ook redelijkerwijze worden aangenomen dat de feiten heel wat verplaatsingskosten en administratieve besommeringen hebben veroorzaakt die een zekere moeite en kleinere inspanningen met zich mee brengen, alsmede bepaalde geringere kosten en uitgaven, zoals postzegels, omslagen, telefoonkosten, etc. waarvan het niet gebruikelijk-noch haalbaar - is om er de stavingstukken van te bekomen of te behouden, doch welke niettemin een vergoedbare schade uitmaken.

Mede gelet op de niet al te lange incriminatieperiode dringt zich evenwel naar het oordeel van de rechtbank een herleiding op van de gevorderde schadevergoeding, zulks gelet op het bovenstaande ex aequo et bono, tot een schadevergoeding materieel en moreel vermengd van 10.000,00 EUR.

Vergoedende intresten op dit bedrag worden toegekend vanaf een gemiddelde datum door de rechtbank bepaald op 14 januari 2016.

Gelet op de veroordeling van beklaagden tot het betalen van een schadevergoeding aan de burgerlijke partij en dit zoals hierna bepaald in het beschikkende gedeelte van onderhavig vonnis, worden de beklaagden veroordeeld tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding als bedoeld in artikel 1022 Ger. W. het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding bij in geld waardeerbare vorderingen wordt vastgesteld op basis van het bedrag dat in de laatste conclusie is gevorderd. Aldus wordt een rechtsplegingsvergoeding van 1.320,00 EUR toegekend, zoals gevorderd.

De burgerlijke partij vordert tevens het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, niettegenstaande elk rechtsmiddel, zonder borgstelling en met uitsluiting van de mogelijkheid tot kantonnement. Mits speciale motivering kan de rechter bij voorraad uitvoerbaar verklaren de vonnissen over de burgerlijke rechtsvordering evenals de vonnissen over de strafvordering behalve die van veroordeling, vrijspraak of ontslag van vervolging, praktisch dus de arresten en vonnissen alvorens recht te doen op strafgebied, op incident of over een exceptie van onbevoegdheid geveld.

In casu breng de burgerlijke partij evenwel geen enkele reden aan waarom het vonnis op burgerlijk vlak uitvoerbaar bij voorraad zou moeten worden verklaard, zodat de vordering op dit punt dient te worden afgewezen als ongegrond.

De lastens het vermogen van beklaagden verbeurdverklaarde in beslag genomen gelden kunnen in toepassing van artikel 43bis Sw. worden toegewezen aan de burgerlijke partij, zoals gevorderd en gelet op het bestaan van mogelijke overige reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezenverklaarde misdrijven past het de burgerlijke belangen aan te houden.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid:

artikelen 2, 40, 42, 43, 51,52, 65 lid 1, 66, 373 lid 1, 374, 375 lid 1, 2 en 3, 378 lid 1, 380 §1, 1° en 2° en 382 §§ 1 en 4, 433 quinquies §1,1° en §§2 en 4, 433 septies lid 1,2° en lid 2, 433 novies lid 1,434 en 483 van het strafwetboek;

artikel 155 Gerechtelijk Wetboek;

artikel 175 §1,1° en 181 van het Sociaal Strafwetboek;

artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;

artikel 367 van het wetboek van strafvordering;

artikelen 44 en 45 van het strafwetboek;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 130, 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195, 226, 227 en 282 van het wetboek van strafvordering;

artikel 2 van de wet van 04.10.1867, gewijzigd bij het enig artikel van de wet van 06.02.1985;

artikelen 8 en 14 van de wet van 29 juni 1964;

alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtsdoende OP TEGENSPRAAK

1. Strafrechtelijk

in hoofde van de eerste beklaagde – F. Z.

verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen E, F en G niet bewezen en spreekt haar dienvolgens vrij en ontslaat haar terzake van elke verdere rechtsvervolging zonder kosten.

Verklaart de feiten onder tenlasteleggingen A, B, C, D, H en I bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot:

een **gevangenisstraf** van **DRIE (3) JAAR EFFECTIEF**

en

een **geldboete** van **DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met **vijftig décimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **ZESDUIZEND EURO (6.000,00) EUR te vermenigvuldigen met VIER (4) SLACHTOFFERS**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **ZES (6) MAANDEN**.

De veroordeelde is nog niet veroordeeld geweest tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt voor een termijn van **DRIE (3) JAAR voor wat betreft de HELFT van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 77sexies, 1° van de Vreemdelingenwet **ontzet** uit alle rechten voorzien in art. 31 Sw. voor een termijn van **TIEN (10) JAAR**.

Spreekt overeenkomstig art. 42, 3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van eerste beklagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die In de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van **ZESDUIZEND VIERHONDERD ZEVENENTACHTIG EURO EN VIJFTIG CENT (6.487,50 EUR)**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor Beheerskosten in strafzaken van **EÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR + 70 décimes = TWEEHONDERD EURO (200,00 EUR)** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot haar eigen dagvaardings- en beroepskosten in totaal begroot op **VEERTIEN EURO EN NEGENENZESTIG CENT (14,69 EUR)** en tot **TWEE/DERDEN** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **HONDERD VIJFENZEVENTIG EURO EN ZEVENTIG CENT (175,70 EUR)**.

in hoofde van de tweede beklagde – C. Y.

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen E, F en G niet bewezen en spreekt hem dienvolgens vrij en ontslaat hem terzake van elke verdere rechtsvervolging zonder kosten.

Verklaart de feiten onder tenlasteleggingen A, B, C, D, H en I bewezen en veroordeelt de beklagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot:

een **gevangenisstraf van ACHTTIEN (18) MAANDEN**

en

een **geldboete** van **DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met **vijftig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **ZESDUIZEND EURO (6.000,00) EUR te vermenigvuldigen met VIER f4) SLACHTOFFERS**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **ZES (6) MAANDEN**.

De veroordeelde is nog niet veroordeeld geweest tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die In aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, en de opgelegde hoofdvrijheidsstraf gaat vijf jaar gevangenis niet te boven.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt voor een termijn van **VIJF (5) JAAR voor wat betreft de uitgesproken gevangenisstraf van ACHTTIEN (18) MAANDEN, behoudens de reeds ondergane voorlopige hechtenis en voor een termijn van DRIE (3) JAAR voor wat betreft VIER/VIJFDEN van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 77sexies, 1° van de Vreemdelingenwet **ontzet** uit alle rechten voorzien in art. 31 Sw. voor een termijn van **VIJF (5) JAAR**.

Spreekt overeenkomstig art 42, 3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van tweede beklagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van **TWEEDUIZEND HONDERD TWEEËNZESTIG EURO EN VUFTIG CENT (2.162,50 EUR)**.

Verwijst deze veroordeelde tévens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉN EN VIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR + 70 décimes = TWEEHONDERD EURO (200,00 EUR)** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende

de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot zijn eigen dagvaardings- en beroepskosten in totaal begroot op **ZEVENENDERTIG EURO EN NEGENENZEVENTIG CENT (37,79 EUR)** en tot **ÉÉN/DERDE** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **HONDERD VIJFENZEVENTIG EURO EN ZEVENTIG CENT (175,70 EUR)**.

2. Overtuigingsstukken

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42-1° Sw. de overtuigingsstukken **BG/OS/16/1506 (stuk 1 en 2), BG/OS/16/1801, BG/OS/16/1800 (stuk 1, 2 en 3) en BG/OS/16/1799 (stuk 1)**, dewelke het voorwerp uitmaakten van, gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van voormelde feiten.

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42-2° Sw. de overtuigingsstukken **BG/OS/16/1504 en BG/OS/16/1506 (stuk 3)**, dewelke het voorwerp uitmaakten van, gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van voormelde feiten.

Stelt de overtuigingsstukken **BG/OS/16/1800 (stuk 4), BG/OS/16/1799 (stuk 2) en BG/OS/16/1795** ter beschikking van het **Openbaar Ministerie** om ermee te handelen als naar recht.

Spreekt eveneens overeenkomstig art. 42,2" Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van eerste beklagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. de in beslag genomen en op de COIV-rekening gestorte gelden ten belope van **VUFDUIZEND TWEEHONDERD EN ZESTIG EURO (5.260,00 EUR)**.

Wijst de in beslag genomen gelden toe aan de burgerlijke partij in toepassing van artikel 43bis. Sw.

3- Burgerrechtelijk

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en in de mate zoals hierna bepaald gegrond.

Veroordeelt dienvolgens de veroordeelden solidair om te betalen aan de burgerlijke partij de som van **TIENDUIZEND EURO (10.000,00 EUR)** vermeerderd met de vergoedende intresten vanaf 14.01.2016 tot heden en vanaf heden de gerechtelijke intresten en de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding in totaal begroot op **DUIZEND DRIEHONDERD EN TWINTIG EURO (1.320,00 EUR)**.

Wijst de vordering tot het uitvoerbaar bij voorraad.

Houdt in toepassing van art. 4 V. T. Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1994, 28 maart 2000 en 13 april 2005 ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

